

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202227
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3518202227.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu W. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. E. XXXX/XX, W., zastúpeného JUDr. Dušanom Jovankovičom, advokátom so sídlom v Bratislave, Doležalova 5, proti žalovaným 1/ Z. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., W. XXX/XX, 2/ P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., M.R. M. XXX/XX, 3/ F. S., nar. XX.XX.XXXX, P. O. A. XX, XXXXX A., N. O. XXXXX-XXXX, B. A., L., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných 1/, 2/, 3/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5C/48/2018 - 69 zo dňa 02. marca 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a vo výroku III. o náhrade trov konania voči žalovanému 3/ z r u š u j e a vec v tejto časti v r a c i a tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o náhrade trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ m e n í tak, že vo vzťahu žalobcu na jednej strane a žalovaných 1/ a 2/ na druhej strane žiadnej zo strán n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

III. Žalobcovi a žalovaným 1/ a 2/ n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného 3/ k nehnuteľnostiam zapísaným Okresným úradom Myjava, katastrálny odbor na LV č. XXXX pre kat. úz. Turá Lúka ako parc. reg. "C" evidované na katastrálnej mape ako parcela č. 2748 o výmere 690 m2, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. 2749 o výmere 964 m2, druh pozemku záhrada, parcela č. 2750 o výmere 273 m2, druh pozemku záhrada, parcela č. 2753 o výmere 190 m2, druh pozemku záhrada, rodinný dom so súp. č. 874, postavený na parcele č. XXXX a na LV č. XXXX pre kat. úz. Turá Lúka ako parc. reg. "C" evidované na katastrálnej mape ako parcela č. 2784 o výmere 241 m2, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. 2787 o výmere 668 m2, druh pozemku záhrada, parcela č. 2789 o výmere 392 m2, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na parcele č. XXXX a vyporiadal ho tak, že uvedené nehnuteľnosti v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 3/ na vyrovnanie jeho spoluvlastníckeho podielu sumu 8 250,- eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. konanie voči žalovaným 1/ a 2/ zastavil. Výrokom III. žalobcovi voči žalovaným 1/, 2/, 3/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že žalovaní 1/-3/ znášajú túto povinnosť spoločne a nerozdielne. V odôvodnení uviedol, že podanou žalobou sa žalobca pôvodne voči žalovaným 1/ - 3/ domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. 1574 a LV č. 1576, pre k.ú. Turá Lúka a to tak, že žiadal prikázanie týchto nehnuteľností do svojho výlučného vlastníctva s povinnosťou vyplatiť žalovaným 1/ -

3/ na náhradu ich spoluvlastníckych podielov každému sumu 8 250,- eur. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že všetky strany sporu boli pôvodne podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na listoch vlastníctva LV č. 1574 a 1576 evidovaných Okresným úradom Myjava, katastrálny odbor pre k. ú. Turá Lúka a to tak, že žalobcovi patril podiel 5/8 a každému zo žalovaných 1/ - 3/ podiel 1/8. V priebehu konania žalobca súdu oznámil, že so žalovanými 1/, 2/ uzavrel mimosúdnu dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a voči týmto žalovaným vzal žalobu späť. Z odborného vyjadrenia č. 204/2016 zo dňa 13.09.2016 vypracovaného Ing. Alžbetou Jelínkovou so sídlom v Myjave mal súd preukázané, že celková všeobecná hodnota všetkých nehnuteľností je 66 000,- eur. Zároveň z uvedeného vyjadrenia vyplýva, že oba rodinné domy so súp. č. 871 aj dom so súp. č. 874 majú zanedbanú údržbu a zníženú životnosť stavby pričom dom so súp. č. 874 má statickú poruchu - výraznú puklinu v časti obvodového muriva. Právne vec súd posúdil podľa § 142 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka; § 145 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd uviedol, že v predmetnej veci nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by bránili zrušeniu podielového spoluvlastníctva a jeho vyporiadaniu a rozhodol tak, že podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetnej nehnuteľnosti zrušil. Následne rozhodol o jeho vyporiadaní. Pri spôsobe vyporiadania podielového spoluvlastníctva súd prihliadol na účelné využitie veci a veľkosť podielov, ako aj možnosť a ochotu jednotlivých spoluvlastníkov starať sa o nehnuteľnosti a udržiavať ich. K reálnemu rozdeleniu nehnuteľnosti súd nepristúpil, nakoľko vychádzajúc z položkovitého uvedenia hodnoty jednotlivých nehnuteľností v odbornom vyjadrení uvedenom v odseku 9/ tohto odôvodnenia súd zistil, že nie je možné rozdelenie nehnuteľnosti tak, aby žalovanému 3/ pripadla nehnuteľnosť resp. nehnuteľnosti v hodnote zodpovedajúcej veľkosti jeho podielu. Z uvedených dôvodov súd prikázal všetky nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom vyporiadania, do výlučného vlastníctva žalobcu, ktorý o ne prejavil záujem a deklaroval schopnosť žalovaného 3/ vyplatiť s tým, že nakoľko mu t. č. nie je známe miesto jeho pobytu zloží tieto peňažné prostriedky do notárskej úschovy. Zároveň súd rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému 3/ na vyrovnanie jej podielu na predmetných nehnuteľnostiach sumu 8 250,- eur. Pri určení výšky ceny podielu žalovaného 3/ súd vychádzal zo všeobecnej ceny nehnuteľnosti tak, ako bola určená znalkyňou Ing. Alžbetou Jelínkovou v odbornom vyjadrení č. 204-2016 zo dňa 13.09.2016 a túto hodnotu považoval za primeranú. Podaním zo dňa 18.02.2020 žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal žalobu späť voči žalovaným 1/ a 2/ a z toho dôvodu súd konanie voči týmto žalovaným zastavil. Keďže k späťvzatiu žaloby došlo skôr ako sa začalo pojednávanie, zisťovanie prípadného súhlasu žalovaných 1/ a 2/ so zastavením konania nebolo potrebné. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 256 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ - 3/ v rozsahu 100%, pričom všetkým žalovaným uložil túto povinnosť solidárne. V prípade žalovaných 1/ a 2/ súd vzal do úvahy, že dôvodom späťvzatia žaloby bolo správanie samotných žalovaných, ktorí uzavreli so žalobcom dohodu až pod ťarchou prebiehajúceho súdneho konania a teda procesne zvinili zastavenie konania. V prípade žalovaného 3/ bol žalobca úspešný v rozsahu 100 % nakoľko vo vzťahu k žalovanému 3/ súd v celom rozsahu vyhovel jeho žalobe. Súd doplnil, že o výške trov priznaného nároku na náhradu trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku, výroku III., o náhrade trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 1/. Uviedla, že sa s advokátom žalobcu stretla a uzatvorili dohodu s tým, že podpísala všetky právne dokumenty, že už viac starostí s danými záležitosťami mať nebude, vrátane zápisu do katastra, oznámenia súdu, že došlo k dohode, a že všetky finančné záležitosti si bude hradiť sám žalobca. Mala za to, že nebolo jej problémom, že žalobca vynaložil určité úsilie na získanie podielového spoluvlastníctva, ktoré ho stáli určité finančné prostriedky. Žalobcov právnik ju kontaktoval na začiatku februára 2019 s tým, že žalobca prijal jej požiadavku v sume 10 000,- eur, na čom sa aj dohodli. Taktiež sa dohodli, že žalovaná 1/ nebude mať už nijaké finančné výdavky. V Pezinku dňa 06.02.2019 podpísala právne dokumenty a boli jej vyplatené peniaze v sume 10 000,- eur z podielového spoluvlastníctva. Podľa dohody si žalobca má znášať trovy konania sám. Poukázala na to, že je na starobnom dôchodku a žije sama v rodinnom dome. Navrhovala, aby súd bez nariadenia pojednávania odvolaním napadnutý rozsudok súdu v časti rozhodnutia o trovách konania zmenil a rozhodol tak, že žalovanej 1/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

3. Proti uvedenému rozsudku, výroku III., o náhrade trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaná 2/. Uviedla, že došlo k mimosúdnej dohode. Mala za to, že za iniciatívu žalobcu a za to, že bol v konaní zastúpený, nie je možné od nej žiadať náhradu trov konania. Žalobca žalovanú 2/ kontaktoval

na začiatku februára 2019 s tým, že žalobca prijal jej požiadavku na vyporiadanie a náhradu v sume 10 000,- eur. Poukázala na to, že dohoda bola aj na tom, že žalovaná 2/ už nebude musieť platiť žiadne iné výdavky. So žalobcom sa dohodli a stretli dňa 06.02.2020 v Pezinku u právneho zástupcu, kde podpísala právne dokumenty. Následne jej boli vyplatené peniaze a s právnym zástupcom žalobcu sa dohodli, že žalobca bude znášať všetky trovy konania. Navrhovala, aby súd bez nariadenia pojednávania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v časti náhrady trov konania tak, že žalovanej 2/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že sa plne stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý o trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 256 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ - 3/ v rozsahu 100 %, pričom všetkým žalovaným uložil túto povinnosť solidárne. V prípade žalovaných 1/ a 2/ podľa právneho názoru žalobcu súd správne vzal do úvahy, že dôvodom späťvzatia žaloby bolo správanie samotných žalovaných, ktoré uzatvorili so žalobcom dohodu až pod ťarchou prebiehajúceho súdneho konania a teda procesne zaviniли zastavenie konania. Žalobcovi nie je známa žiadna dohoda ani písomná ani ústna, z obsahu ktorej by vyplývalo, že sa voči žalovanej 1/ a žalovanej 2/ vzdal nároku na náhradu trov konania. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil.

5. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie aj žalovaný 3/. Namietal, že neboli splnené procesné podmienky ako doručenie súdneho rozhodnutia. Uviedol, že súdne rozhodnutia boli poslané na nesprávnu adresu, ktorá bola neplatná od roku 2018. Tvrdenie, že sa žalovaný 3/ už 20 rokov zdržiava v USA, a že sa nikomu nehlási, a to ani najbližšej rodine, považoval žalovaný 3/ za nespravodlivé. Žalobca ho nikdy nepožiadaval a nikdy mu nenapísal, aby vyhovel jeho požiadavkám. Žiadal súd, aby zastavil predaj nehnuteľností alebo to, aby boli tieto prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu. Žalovaný 3/ nebol v ničom oboznámený s rozsudkom, pričom až 22.05.2020 prvýkrát obdržal rozsudok. Na záver uviedol, že je v jeho záujme, aby si svoj podiel ponechal, lebo v krátkej budúcnosti sa chce s rodinou vrátiť naspäť na Slovensko.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 3/ uviedol, že ako vyplýva zo súdneho spisu, konajúci súd prvej inštancie žalovanému 3/ doručoval žalobu s prílohami na adresu, na ktorej sa žalovaný 3/ v tom čase zdržiaval, ako sám žalovaný v odvolaní uvádzal, a to na adrese P.O. BOX XXXXX, A., NY XXXXX-XXXX B. G. A., L., avšak zásielka sa konajúcemu súdu vrátila späť. Na tú istú adresu doručoval konajúci súd aj rozsudok, ktorý žalovaný 3/ prevzal. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie správne doručoval žalovanému 3/ žalobu s prílohami podľa § 116 ods. 2 CSP formou oznámenia zverejneného na webovej stránke súdu a tiež na úradnej tabuli súdu. Vzhľadom na uvedené mal za to, že nedošlo k naplneniu ani jedného zákonného odvolacieho dôvodu a preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný v napadnutej časti vo výroku I. a vo výroku III. o náhrade trov konania voči žalovanému 3/ podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania voči žalovaným 1/, 2/ podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia z nasledovných dôvodov:

8. Odvolaním žalovaného 3/ bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania. Žalovaní 1/, 2/ podali odvolanie proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie. Vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie konanie voči žalovaným 1/ a 2/ zastavil, odvolaním rozsudok napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť, a preto ho odvolací súd nepreskúmal.

9. Podľa § 100 ods. 2 CSP predvolanie na jednotlivé procesné úkony súdu sa uskutočňuje spravidla písomne, prípadne telefonicky alebo inými vhodnými prostriedkami. Ak bola osoba predvolaná inak ako písomne, vykoná sa o tom záznam v súdnom spise.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie realizoval doručenie žaloby spolu s prílohami, výzvou na vyjadrenie a poučením žalovanému 3/ oznámením o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na

webovej stránke príslušného súdu dňa 22.11.2019, a to po neúspešnom pokuse o doručenie na adresu trvalého pobytu žalovaného 3/ evidovanú v Registri obyvateľov. Súd prvej inštancie však v priebehu konania zistil aj adresu žalovaného 3/ v zahraničí, t. j. adresu PO A. XXX XX A. NY XXXXX-XXXX, B. A., uskutočnil dňa 07.10.2019 pokus o doručenie vyššie uvedených písomností na túto adresu, avšak predmetná zásielka sa vrátila súdu prvej inštancie dňa 06.02.2020 ako nedoručená adresátovi. V nadväznosti na vrátenie tejto zásielky bol postup súdu, keď doručoval žalobu, výzvu na vyjadrenie a poučenia žalovanému 3/ oznámením o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, správny.

11. Medzi základné práva garantované strane v súdnom konaní patrí aj právo na spravodlivý súdny proces. Právo na spravodlivý súdny proces zahŕňa aj garantovanú možnosť strany zúčastniť sa na súdnom pojednávaní, predbežnom prejednaní sporu, či úkone, na ktorom bude vykonaný dôkaz. Dôsledné uplatnenie tohto práva účasti strany na pojednávaní vyžaduje aj charakter civilného procesu založeného na princípe kontradiktórnosti. Strana v konaní musí mať možnosť prednášať svoje návrhy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k dokazovaniu a uvádzať svoje skutkové tvrdenia, a to nie len v písomnej forme, ale aj priamo na pojednávaní, či už osobne, alebo prostredníctvom zástupcu. Len pokiaľ je uplatnenie týchto práv strane konania umožnené, možno hovoriť o zachovaní práva na súdnu ochranu garantovanú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, či zachovaní práva na prerokovanie vecí v prítomnosti strany podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

12. Odvolací súd ma za to, že v predmetnej veci nemožno konštatovať zachovanie vyššie uvedených práv žalovaného 3/. Je potrebné, aby súd riadne doručoval písomnosti stranám konania, t. j. či už rozhodnutie, predvolanie na vykonanie úkonov, alebo predvolanie na pojednávanie. V prípade nariadeného pojednávania je súd povinný predvolať na pojednávanie všetky strany konania, resp. ich zástupcov v dostatočnom časovom predstihu tak, aby bola zachovaná päťdňová lehota na prípravu pojednávania. Len v takom prípade, ak sa strana napriek tomu, že bola riadne upovedomená o nariadenom pojednávaní a bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania, nedostaví na pojednávanie, je súd aj napriek neprítomnosti strany oprávnený rozhodnúť, že bude pojednávať aj v jej neprítomnosti. V predmetnej veci tak súd prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 3/ nepostupoval. Na pojednávaní konanom dňa 02.03.2020 rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného 3/. Uviedol, že žalovaný 3/ mal predvolanie doručené náhradným spôsobom. Zo spisu však nevyplýva, že súd prvej inštancie takýmto spôsobom účinne doručil predvolanie žalovanému 3/. Oznámenie na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, t. j. doručenie verejnou vyhláškou predstavuje subsidiárny spôsob doručovania písomnosti, najmä v prípadoch, keď strany (účastníci) nie sú známi, ich pobyt nie je známy, alebo súd nemôže zistiť ich skutočnú adresu. Týmto spôsobom bola žalovanému 3/ doručená žaloba s výzvou na vyjadrenie a poučenia, no nie predvolanie na pojednávanie konané dňa 02.03.2020.

13. V prípade žalovaného 3/ nešlo o stranu konania, ktorá by bola pre súd neznáma a neznáma nebola ani adresa žalovaného 3/. Súd prvej inštancie mal k dispozícii informáciu o adrese žalovaného 3/. Neúspech doručenia žaloby s prílohami na adresu žalovaného 3/, ktorý predchádzal nariadeniu pojednávania, nevyviedol tú možnosť, že by žalovaný 3/ na uvedenej adrese nemohol ďalšiu písomnosť prevziať, t. j. skutočnosť, že sa na uvedenej adrese nezdržiava. Z odvolania žalovaného 3/ vyplýva, že tento si napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na predmetnej adrese prevzal, a teda na uvedenej adrese sa zdržiaval. Bolo povinnosťou súdu doručiť predvolanie na pojednávanie žalovanému 3/ na súdu známu adresu žalovaného 3/ v USA a pokiaľ súd prvej inštancie takýmto spôsobom nepostupoval (zo spisu nevyplýva, že pred začatím pojednávania mal súd vykázané doručenie predvolania žalovanému 3/ na známu adresu v cudzine a súd nemal ani vrátenú zásielku z takejto adresy ako nedoručenú), nesprávnym postupom znemožnil žalovanému 3/ uskutočniť jeho procesné práva na nariadenom pojednávaní, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces žalovaného 3/ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu 1Cdo/55/2019 zo dňa 25.09.2019). V prípade, že súdu prvej inštancie bola známa adresa žalovaného 3/ v cudzine a nedoručoval mu tam predvolanie, resp. nemal doručenie predvolania na začiatku pojednávania na tejto adrese riadne vykázané a zásielka nebola vrátená, bol postup súdu v doručovaní predvolania na pojednávanie podľa § 111 ods. 3 CSP v nadväznosti na § 106 ods. 1 písm. a) CSP nesprávny, a to do takej miery, že súd prvej inštancie znemožnil žalovanému 3/, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že v súdnom spise sa nenachádza ani doručka preukazujúca doručenie rozsudku súdu prvej inštancie žalovanému 3/, hoci vzhľadom na vyjadrenia žalovaného 3/ možno

usudzovať, ako je uvedené vyššie, že tento rozsudok mu doručený bol. Pre preskúmanie splnenia podmienok odvolania, t. j. či odvolanie podal žalovaný 3/ včas, vychádzal odvolací súd z tvrdenia žalovaného 3/ o doručení, v nadväznosti na záznamy súdu prvej inštancie o odoslaní rozsudku.

14. Nakoľko nebolo možné vyššie uvedený nedostatok odstrániť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania voči žalovanému 3/ podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Pokiaľ ide o náhradu trov konania žalobcu voči žalovaným 1/, 2/, odvolací súd poukazuje na to, že z procesného hľadiska predstavuje konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva tzv. iudicium duplex. Konanie môže byť začaté na návrh ktoréhokolvek zo spoluvlastníkov, pričom všetci spoluvlastníci, teda obe procesné strany, majú v konaní postavenie žalobcu aj žalovaného nehľadiac na to, kto žalobu podal. Súd vydáva konštitutívne rozhodnutie, nie je viazaný návrhmi účastníkov a môže rozhodnúť iným spôsobom ako je navrhované. Vzhľadom k tomuto účastníci vo svojich návrhoch ani nemusia nutne uviesť konkrétny spôsob vyporiadania, ktorého sa pri zrušení spoluvlastníctva domáhajú. Voľba konkrétneho spôsobu vyporiadania je teda v konečnom dôsledku výlučne na súde, ktorý vo veci rozhodne. Ten je pritom viazaný zákonným poradím jednotlivých spôsobov vyporiadania, v rámci ktorých sa však uplatní vlastná úvaha súdu. Vyššie uvedené špecifiká v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je nutné mať na pamäti aj pri rozhodovaní o trovách takéhoto konania. Nikto zásadne nemôže byť nútený zotrvať v spoluvlastníctve, žiadneho zo spoluvlastníkov nemožno bez ďalšieho sankcionovať za to, že spoluvlastníctvo má byť zrušené a vyporiadané, resp. za to, že bol na súde podaný príslušný návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Takto začatie a vedenie konania pred súdom nemožno bez ďalšieho klásť na ťarchu ani tomu spoluvlastníkovi, ktorý ho inicioval, ani tomu, ktorý sa formálne ocitol na strane žalovanej. Súčasne treba zohľadniť, že spoluvlastníci sami nemôžu v zásade plne ovplyvniť konečné rozhodnutie súdu o spôsobe vyporiadania. Súd ich návrhmi v tomto rozsahu nie je viazaný a sám rozhodne podľa zákonnej postupnosti jednotlivých spôsobov vyporiadania, v ich rámci podľa svojho vlastného uváženia. Za týchto okolností, kedy spoluvlastníci nemôžu presne predvídať konkrétne rozhodnutie súdu a naopak každý z odlišných návrhov spoluvlastníkov môže mať rozumne presvedčivý základ, kedy všetci spoluvlastníci majú v konaní zhodne procesné postavenie žalobcu aj žalovaného a kedy sa v konaní jedná o rovnom vlastníckom práve všetkých účastníkov, sa spravidla ako spravodlivé východisko pre rozhodnutie o trovách konania bude javiť, aby každý zo spoluvlastníkov sám niesol svoje náklady konania a nebol povinný hradiť náklady iného spoluvlastníka, ibaže by preto boli dané zvláštne dôvody.

16. Nakoľko odvolací súd takéto zvláštne dôvody vo vzťahu k žalobcovi a k žalovaným 1/ a 2/ nevzhladol, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Zároveň vo vzťahu týchto strán, t. j. žalobcu a žalovaných 1/ a 2/, rozhodol odvolací súd aj o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v tak, že žiadnej z týchto strán nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd má za to, že s prihliadnutím na špecifiká podanej žaloby ako aj špecifiká postavenia strán sporu v prejednáwanej veci je jediným spravodlivým východiskom v otázke rozhodovania aj o náhrade trov odvolacieho konania výrok, že žiadnej z týchto strán nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. V zrušenej a vrátenej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania voči žalovanému 3/ je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou bude vzhľadom na prijaté závery odvolacieho súdu v súlade so zachovaním možnosti žalovaného 3/ zúčastniť sa pojednávania, žalovaného 3/ riadne predvolať na pojednávanie zo známej adresy v cudzine, a to dostatočne včas, vykonať všetky potrebné úkony na zabezpečenie doručky, prípadne vrátenej zásielky do spisu a až v prípade, že sa nepodarí žalovanému 3/ predvolať na pojednávanie doručiť na známu adresu v cudzine, postupovať podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, vec opätovne prejednať a vo veci rozhodnúť. Súd prvej inštancie zároveň vo vzťahu žalobcu a žalovaného 3/ podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí o veci.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).